

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1999

Vyhlásené: 04.06.1999

Časová verzia predpisu účinná od: 04.06.1999

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

121

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 18. septembra 1997 bol v Osle prijatý a 3. decembra 1997 v Ottawe otvorený na podpis Dohovor o zákaze použitia, skladovania, výroby a transferu protipechotných mín a o ich zničení. Za Slovenskú republiku bol dohovor podpísaný 3. decembra 1997 v Ottawe.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas svojím uznesením č. 163 z 12. februára 1999 a predseda vlády Slovenskej republiky v zastúpení prezidenta Slovenskej republiky podpísal listinu o schválení 22. februára 1999. Listina o schválení bola uložená u depozitára dohovoru, generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, 25. februára 1999.

Dohovor nadobudol platnosť 1. marca 1999 v súlade s článkom 17 ods. 1 a pre Slovenskú republiku nadobudne platnosť 1. augusta 1999 v súlade s článkom 17 ods. 2.

DOHOVOR

o zákaze použitia, skladovania, výroby a transferu protipechotných mín a o ich zničení

Preambula

Zmluvné štáty,

rozhodnuté skončiť utrpenie a straty spôsobené protipechotnými mínami, ktoré každý týždeň usmrťia alebo zmrzačia stovky ľudí, väčšinou nevinných a bezbranných civilných obyvateľov, zvlášť deti, a ktoré bránia ekonomickému rozvoju a rekonštrukcii, prekážajú návratu utečencov a vysídlencov a majú mnoho ďalších následkov veľa rokov po ich rozmiestnení,

veriac, že je potrebné v čo najväčšej miere efektívnym a koordinovaným spôsobom prispieť k odstráneniu protipechotných mín rozmiestnených po celom svete a zabezpečiť ich zničenie,

želajúc si vykonať čo najviac v poskytovaní pomoci pri starostlivosti o obeť mín a pri ich rehabilitácii vrátane ich sociálnej a ekonomickej reintegrácie,

uznávajúc, že úplný zákaz protipechotných mín by bol takisto dôležitým opatrením na posilnenie dôvery,

vítajúc prijatie Protokolu o zákaze alebo obmedzení použitia mín, nástražných a iných zariadení novelizovaného 3. mája 1996, pripojeného k Dohovoru o zákaze alebo obmedzení použitia určitých konvenčných zbraní, ktoré sa môžu považovať za nadmerne zraňujúce alebo majúce nerozlišujúce účinky, a vyzývajúc na skorú ratifikáciu tohto protokolu všetkými krajinami, ktoré doteraz tak neurobili,

vítajúc takisto rezolúciu Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov č. 51/45 S z 10. decembra 1996 naliehajúcu na všetky štáty, aby energicky pracovali na účinnej a právne záväznej medzinárodnej dohode, ktorá zakáže používanie, skladovanie, výrobu a transfer protipechotných mín,

vítajúc ďalej jednostranné, ako aj mnohostranné opatrenia prijaté za posledné roky, zamerané na zákaz, obmedzenie alebo zastavenie používania, skladovania, výroby a transferu protipechotných mín,

zdôrazňujúc úlohu svedomia verejnosti pri podpore princípov humanity preukázanú výzvou na úplný zákaz protipechotných mín a uznávajúc úsilie, ktoré v tomto smere vynaložil Medzinárodný Červený kríž a Hnutie Červeného polmesiaca, Medzinárodná kampaň za zákaz protipechotných mín a mnohé ďalšie mimovládne organizácie na celom svete,

pripomínajúc ottawskú deklaráciu z 5. októbra 1996 a bruselskú deklaráciu z 27. júna 1997, ktoré naliehajú na medzinárodné spoločenstvo, aby rokovalo o medzinárodnej a právne záväznej dohode zakazujúcej používanie, skladovanie, výrobu a transfer protipechotných mín,

zdôrazňujúc želanie získať všetky štáty pre dodržiavanie tohto dohovoru, a rozhodnuté energicky sa snažiť o podporu jeho univerzálnosti na všetkých príslušných fórach okrem iného v rámci Organizácie Spojených národov, Konferencie o odzbrojení, regionálnych organizáciách a združeniach a hodnotiacich konferenciách Dohovoru o zákaze alebo obmedzení použitia určitých konvenčných zbraní, ktoré sa môžu považovať za nadmerne zraňujúce alebo majúce nerozlišujúce účinky,

opierajúc sa o zásadu medzinárodného humanitárneho práva, podľa ktorej právo strán ozbrojeného konfliktu zvoliť si metódy alebo spôsoby vedenia vojny nie je neobmedzené, o zásadu, ktorá pri ozbrojených konfliktoch zakazuje používať zbrane, strelivo a materiály a metódy vedenia vojny, ktoré môžu spôsobovať nadmerné zranenia alebo zbytočné utrpenie, a o zásadu, že treba robiť rozdiel medzi civilnými osobami a vojakmi,

dohodli sa takto:

Článok 1

Všeobecné záväzky

1. Každý zmluvný štát sa zaväzuje, že nikdy a za žiadnych okolností nebude

- a) používať protipechotné míny;
  - b) vyvíjať, vyrábať, inak nadobúdať, skladovať, držať alebo komukkoľvek, či už priamo alebo nepriamo, dodávať alebo transferovať protipechotné míny;
  - c) pomáhať, povzbudzovať alebo kohokoľvek akýmkoľvek spôsobom navádzať, aby sa zaoberal akoukoľvek činnosťou, ktorú tento dohovor zmluvnému štátu zakazuje.
2. Každý zmluvný štát sa zaväzuje zničiť alebo zabezpečiť zničenie všetkých protipechotných mín v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru.

Článok 2

Výklad pojmov

1. „Protipechotná mína“ je mína, ktorá je zostrojená tak, aby vybuchla v prítomnosti, blízkosti alebo pri dotyku s osobou, a ktorá vyradí z boja, zraní alebo usmrtí jednu osobu alebo viac osôb. Míny, ktoré sú zostrojené tak, aby vybuchli v prítomnosti, blízkosti alebo pri kontakte s vozidlom a nie s osobou, a ktoré sú vybavené zariadeniami proti manipulácii alebo zdvihu, sa nepovažujú za protipechotné míny.
2. „Mína“ je munícia určená na uloženie pod zem alebo na povrch zeme či iný povrch a na explodovanie v prítomnosti, blízkosti osoby alebo vozidla alebo pri dotyku s nimi.
3. „Zariadenie proti manipulácii alebo zdvihu“ je zariadenie určené na ochranu míny a je jej súčasťou alebo je pripojené, priložené k míne alebo umiestnené pod ňou. Aktivuje sa pri pokuse manipulácie s mínou alebo inom úmyselnom rušivom zásahu.
4. „Transfer“ zahŕňa popri fyzickom prevoze protipechotných mín na územie štátu alebo z územia štátu aj transfer vlastníckeho práva a kontroly nad mínami, ale nezahŕňa výmenu územia, na ktorom sa nachádzajú uložené míny.
5. „Mínové pole“ je priestor, ktorý je nebezpečný pre skutočnú alebo predpokladanú prítomnosť mín.

Článok 3

Výnimky

1. Bez ohľadu na všeobecné záväzky uvedené v článku 1 je dovolené ponechať si alebo transferovať určité množstvo protipechotných mín potrebných na výcvik vyhľadávania a odstraňovania mín alebo na vývoj technológií ich ničenia. Množstvo takýchto mín nesmie prekročiť celkové minimálne množstvo mín absolútne potrebných na uvedené účely.
2. Transfer protipechotných mín na účely ich ničenia je dovolený.

Článok 4

Ničenie zásob protipechotných mín

Okrem výnimiek uvedených v článku 3 sa každý zmluvný štát zaväzuje zničiť alebo zabezpečiť zničenie všetkých zásob protipechotných mín, ktoré vlastní alebo má k dispozícii, alebo ktoré sú pod jeho jurisdikciou či kontrolou, v čo najkratšom čase, ale nie neskôr ako štyri roky, čo tento dohovor nadobudne platnosť pre tento zmluvný štát.

Článok 5

Ničenie protipechotných mín v zamínovaných priestoroch

1. Každý zmluvný štát sa zaväzuje zničiť alebo zabezpečiť zničenie všetkých protipechotných mín v zamínovaných priestoroch, ktoré sú pod jeho jurisdikciou alebo kontrolou, v čo najkratšom čase, ale nie neskôr ako desať rokov, čo tento dohovor nadobudne platnosť pre tento zmluvný štát.
2. Každý zmluvný štát vynaloží všetko úsilie, aby identifikoval všetky priestory pod svojou jurisdikciou alebo kontrolou, v ktorých sa nachádzajú protipechotné míny alebo sa predpokladá ich prítomnosť, a v čo najkratšom čase zabezpečí, aby míny umiestnené v zamínovaných priestoroch pod jeho jurisdikciou alebo kontrolou boli ohraničené, strážené a chránené ohradením alebo iným spôsobom zabezpečujúcim účinné vylúčenie vstupu civilných osôb, až do

času, kým sa tam nachádzajúce protipechotné míny nezničia. Označenie musí zodpovedať aspoň štandardom stanoveným v Protokole o zákaze alebo obmedzení použitia mín, nástražných a iných zariadení novelizovanom 3. mája 1996, pripojenom k Dohovoru o zákaze alebo obmedzení použitia určitých konvenčných zbraní, ktoré sa môžu považovať za nadmerne zraňujúce alebo majúce nerozlišujúce účinky.

3. Ak sa zmluvný štát domnieva, že nebude schopný zničiť alebo zabezpečiť zničenie všetkých protipechotných mín v stanovenom čase tak, ako je uvedené odseku 1, môže predložiť žiadosť konferencii zmluvných štátov alebo hodnotiacej konferencii o predĺženie termínu na skončenie zničenia protipechotných mín v lehote až do desiatich rokov.
4. Každá žiadosť musí obsahovať
  - a) čas trvania navrhovaného predĺženia;
  - b) podrobné vysvetlenie dôvodov navrhovaného predĺženia vrátane
    - i) prípravy a stavu prác, ktoré sa vykonávajú v rámci štátnych odмінovacích programov;
    - ii) finančných a technických prostriedkov, ktoré má zmluvný štát na ničenie všetkých protipechotných mín;
    - iii) okolností, ktoré bránia zmluvnému štátu zničiť protipechotné míny v zamínovaných priestoroch;
  - c) humanitárne, sociálne, hospodárske a ekologické dôsledky takéhoto predĺženia;
  - d) akékoľvek ďalšie informácie týkajúce sa žiadosti o navrhované predĺženie.
5. Konferencia zmluvných štátov alebo hodnotiaca konferencia musí vziať do úvahy faktory obsiahnuté v odseku 4, zhodnotiť žiadosť a rozhodnúť väčšinou hlasov prítomných a hlasujúcich zmluvných štátov, či udeliť povolenie na takéto predĺženie termínu.
6. Takéto predĺženie možno obnoviť po predložení novej žiadosti v súlade s odsekmi 3 až 5 tohto článku. V žiadosti o ďalšie predĺženie musí zmluvný štát predložiť dodatočné informácie o tom, čo na základe tohto článku podnikol v predchádzajúcom období.

Článok 6

Medzinárodná spolupráca a pomoc

1. Pri plnení záväzkov tohto dohovoru má každý zmluvný štát právo žiadať, a v prípade, že je to možné, aj dostať pomoc od iných zmluvných štátov v miere, ktorá je v ich možnostiach.
2. Každý zmluvný štát sa zaväzuje pomáhať pri výmene zariadení, materiálu a vedeckých a technologických informácií týkajúcich sa uplatňovania tohto dohovoru a má právo zúčastňovať sa na ňom v čo najširšej možnej miere. Zmluvné štáty nesmú uvaliť nenáležité obmedzenia na poskytovanie zariadení na odstránenie mín a príslušných technologických informácií určených na humanitárne ciele.
3. Každý zmluvný štát, ktorý má možnosti, poskytne pomoc pri starostlivosti a rehabilitácii a sociálnej a ekonomickej reintegrácii obetí mín a pri programoch informujúcich o nebezpečenstvách vyplývajúcich z mín. Takáto pomoc sa môže poskytnúť okrem iného prostredníctvom systému Organizácie Spojených národov, iných medzinárodných organizácií a inštitúcií, regionálnych alebo národných organizácií alebo inštitúcií, spoločností Medzinárodného výboru Červeného kríža a Červeného polmesiaca a ich medzinárodnej federácie, mimovládnych organizácií alebo na dvojstrannom základe.
4. Každý zmluvný štát, ktorý má možnosti, poskytne pomoc pri odstraňovaní mín a s tým súvisiacich činnostiach. Takáto pomoc sa môže poskytnúť okrem iného prostredníctvom systému Organizácie Spojených národov, medzinárodných alebo regionálnych organizácií alebo inštitúcií alebo na dvojstrannom základe, alebo príspevom do Dobrovoľného fondu Organizácie Spojených národov na pomoc pri odstraňovaní mín alebo do iných regionálnych fondov, ktoré sa zaoberajú odмінovaním.
5. Každý zmluvný štát, ktorý má možnosti, poskytne pomoc pri ničení zásob protipechotných mín.
6. Každý zmluvný štát sa zaväzuje poskytovať informácie do banky dát o odstraňovaní mín zriadenej v rámci systému Organizácie Spojených národov, najmä informácie týkajúce sa

rôznych prostriedkov a technológií odstraňovania mín, odborníkov, odborných agentúr alebo národných kontaktných miest na odstraňovanie mín.

7. Zmluvné štáty môžu žiadať od Organizácie Spojených národov, regionálnych organizácií, ostatných zmluvných štátov alebo iných kompetentných vládnych alebo mimovládnych fór pomoc pre svoje inštitúcie pri vypracovaní celoštátneho odminovacieho programu zameraného na určenie okrem iného
  - a) rozsahu problému protipechotných mín;
  - b) finančných, technologických a ľudských zdrojov, ktoré sú potrebné na uskutočnenie tohto programu;
  - c) predpokladaného počtu rokov potrebných na zničenie všetkých protipechotných mín v zamínovaných priestoroch, ktoré sú pod jurisdikciou alebo kontrolou príslušného zmluvného štátu;
  - d) aktivít súvisiacich s informovaním o nebezpečenstvách vyplývajúcich z mín, zameraných na zníženie výskytu zranení alebo úmrtí spôsobených mínami;
  - e) pomoci obetiam mín;
  - f) vzťahu medzi vládou zainteresovaného zmluvného štátu a príslušných vládnych, medzivládnych alebo mimovládnych subjektov, ktoré budú pracovať na uplatňovaní tohto programu.
8. Každý zmluvný štát poskytujúci a prijímajúci pomoc na základe tohto článku bude spolupracovať s cieľom zabezpečiť plné a okamžité uplatňovanie dohodnutých programov pomoci.

Článok 7

Opatrenia na zabezpečenie transparentnosti

1. Každý zmluvný štát oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov tak rýchlo, ako je to možné, ale v žiadnom prípade nie neskôr ako 180 dní po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru pre zmluvný štát
  - a) vykonávacie opatrenia prijaté na celoštátnej úrovni na základe článku 9;
  - b) celkové množstvo zásob protipechotných mín, ktoré vlastní alebo má k dispozícii alebo ktoré sú pod jeho jurisdikciou alebo kontrolou, s uvedením podrobného opisu typov, množstva, a ak je to možné, aj sériových čísel každého typu skladovaných mín;
  - c) v nožnej miere polohu všetkých zamínovaných priestorov pod jeho jurisdikciou alebo kontrolou, ktoré obsahujú alebo o ktorých sa predpokladá, že obsahujú protipechotné míny, vrátane uvedenia čo najväčšieho množstva podrobností o type protipechotných mín a ich množstve v každom zamínovanom priestore a o čase, kedy tam boli uložené;
  - d) typy, množstvá a podľa možnosti sériové čísla všetkých protipechotných mín ponechaných alebo transferovaných na účel výskumu a na výcvik postupov hľadania, odstraňovania a ničenia mín alebo transferovaných s cieľom ich zničenia, ako aj názvy inštitúcií oprávnených zmluvným štátom vlastníť alebo transferovať protipechotné míny v súlade s článkom 3;
  - e) stav programov konverzie alebo rušenia zariadení na výrobu protipechotných mín;
  - f) stav programov ničenia protipechotných mín v súlade s článkami 4 a 5 vrátane podrobností o metódach, ktoré sa použijú pri ničení, lokalít všetkých likvidačných miest a príslušných bezpečnostných a ekologických štandardov, ktoré sa majú dodržať;
  - g) typy a množstvá všetkých protipechotných mín zničených po nadobudnutí platnosti dohovoru pre zmluvný štát vrátane podrobného zoznamu množstva každého typu zničených protipechotných mín v súlade s článkami 4 a 5 a zároveň podľa možnosti sériové čísla každého typu protipechotných mín zničených v súlade s článkom 4;
  - h) známe technické charakteristiky o vyrobených protipechotných mínach každého druhu a tých, ktoré v súčasnosti vlastní alebo má k dispozícii zmluvný štát, poskytnúc, pokiaľ je to možné, také kategórie informácií, ktoré môžu uľahčiť identifikáciu a odstránenie protipechotných mín; v tejto informácii sa musia uvádzať minimálne rozmery mín, druhy

rozbušiek, obsah výbušniny, obsah kovov a musia k nej byť priložené farebné fotografie a iné informácie, ktoré môžu uľahčiť odstránenie mín;

- i) prijaté opatrenia na zabezpečenie okamžitého a účinného varovania obyvateľstva pred všetkými priestormi uvedenými v článku 5 ods. 2.
2. Informácie poskytnuté v súlade s týmto článkom budú zmluvné štáty každoročne aktualizovať za predchádzajúci kalendárny rok a oznamovať generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov najneskôr do 30. apríla.
3. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov pošle všetky získané správy ostatným zmluvným štátom.

Článok 8

Dodržiavanie dohovoru

1. Zmluvné štáty sa dohodli, že budú navzájom konzultovať a spolupracovať pri uplatňovaní ustanovení tohto dohovoru a spolupracovať v duchu kooperácie, aby podporili dodržiavanie záväzkov obsiahnutých v tomto dohovore zo strany zmluvných štátov.
2. Ak jeden zmluvný štát alebo viac zmluvných štátov chce objasniť alebo vyriešiť otázky týkajúce sa dodržiavania ustanovení tohto dohovoru zo strany iného zmluvného štátu, môže prostredníctvom generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov tomuto zmluvnému štátu predložiť žiadosť o objasnenie takejto záležitosti. Žiadosť bude obsahovať všetky príslušné informácie. Každý zmluvný štát sa zdrží predkladania neodôvodnených žiadostí o objasnenie a nebude zneužívať možnosť podania žiadosti. Zmluvný štát, ktorý dostane žiadosť o objasnenie, poskytne prostredníctvom generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov do 28 dní žiadajúcemu zmluvnému štátu všetky informácie, ktoré by pomohli objasniť túto záležitosť.
3. Ak žiadajúci zmluvný štát nedostane odpoveď prostredníctvom generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov v stanovenej lehote alebo považuje odpoveď na žiadosť o objasnenie za neuspokojivú, môže prostredníctvom generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov predložiť túto záležitosť na nasledujúcej konferencii zmluvných štátov. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov odošle žiadosť spolu so všetkými príslušnými informáciami týkajúcimi sa žiadosti o objasnenie všetkým zmluvným štátom. Všetky tieto informácie sa oznámi dožadajúcemu zmluvnému štátu, ktorý má právo na podanie reagovať.
4. Až do zvolania konferencie zmluvných štátov môže každý zo zainteresovaných zmluvných štátov požiadať generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, aby uplatnil svoje sprostredkovateľské služby s cieľom uľahčiť požadované objasnenie.
5. Žiadajúci zmluvný štát môže prostredníctvom generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov navrhnúť zvolanie osobitnej konferencie zmluvných štátov, ktorá predmetnú záležitosť posúdi. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov tento návrh a všetky informácie predložené zainteresovanými zmluvnými štátmi oznámi všetkým zmluvným štátom so žiadosťou, aby uviedli, či sú za zvolanie osobitnej konferencie zmluvných štátov s cieľom posúdiť predmetnú záležitosť. Ak v priebehu 14 dní od dátumu uvedeného oznámenia najmenej jedna tretina zmluvných štátov súhlasí so zvolaním osobitnej konferencie, generálny tajomník Organizácie Spojených národov zvolá takúto osobitnú konferenciu zmluvných štátov do 14 dní. Kvórum pre toto stretnutie bude väčšina zmluvných štátov.
6. Konferencia zmluvných štátov, prípadne osobitná konferencia zmluvných štátov najskôr určí, či sa bude záležitosťou ďalej zaoberať, pričom vezme do úvahy všetky informácie predložené zainteresovanými zmluvnými štátmi. Konferencia zmluvných štátov alebo osobitná konferencia zmluvných štátov vynaloží všetko úsilie, aby sa rozhodnutie dosiahlo konsenzom. Ak sa napriek všetkému úsiliu dohoda nedosiahne, rozhodne väčšina hlasov prítomných a hlasujúcich zmluvných štátov.
7. Všetky zmluvné štáty sú povinné plne spolupracovať s konferenciou zmluvných štátov alebo osobitnou konferenciou zmluvných štátov pri posudzovaní predmetnej záležitosti, ako aj s akoukoľvek misiou na zistenie skutočností, ktorá je poverená skúmať uvedenú záležitosť v súlade s odsekom 8.

8. Ak je potrebné ďalšie objasnenie, konferencia zmluvných štátov alebo osobitná konferencia zmluvných štátov určí misiu na zistenie skutočnosti a rozhodne o jej mandáte väčšinou hlasov prítomných a hlasujúcich zmluvných štátov. Dožiadaný zmluvný štát môže v ľubovoľnom čase pozvať na svoje územie misiu na zistenie skutočnosti. V takom prípade na uskutočnenie misie nie je potrebné rozhodnutie zmluvných štátov alebo osobitnej konferencie zmluvných štátov. Misia pozostávajúca z deviatich expertov navrhnutých a schválených v súlade s odsekmi 9 a 10 môže zozbierať dodatočné informácie priamo na mieste alebo na iných miestach, ktoré sa priamo vzťahujú na otázku dodržiavania dohovoru a sú pod jurisdikciou alebo kontrolou dožiadaného zmluvného štátu.
9. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov pripraví a bude priebežne dopĺňať zoznam príslušných údajov o kvalifikovaných odborníkoch (meno, štátna príslušnosť a ďalšie relevantné údaje) daných k dispozícii zmluvnými štátmi a zašle ho všetkým zmluvným štátom. Každý odborník uvedený v zozname sa bude považovať za schváleného na pôsobenie vo všetkých misiách na zistenie skutočnosti, ak zmluvná strana písomne neoznámí, že je pre ňu neprijateľný. V prípade, že zmluvná strana vyhlási niektorého odborníka za neprijateľného pred jeho vymenovaním do misie na územie namietajúceho štátu alebo na iné územie pod jeho jurisdikciou alebo kontrolou, expert sa na tejto misii na zistenie skutočnosti nezúčastní.
10. Po prijatí žiadosti od konferencie zmluvných štátov alebo od osobitnej konferencie zmluvných štátov generálny tajomník Organizácie Spojených národov po konzultáciách s dožiadaným zmluvným štátom vymenuje členov misie vrátane jej vedúceho. Štátni príslušníci zmluvných štátov, ktoré žiadajú vytvoriť misiu na zistenie skutočnosti, alebo tých, ktoré sú ňou priamo ovplyvnené, nebudú vymenovaní za členov misie. Členovia misie na zistenie skutočnosti budú požívať privilégiá a imunity podľa článku 6 Dohovoru Organizácie Spojených národov o privilégiách a imunitách z 13. februára 1946.
11. Po oznámení vykonanom najmenej 72 hodín vopred pricestujú členovia misie na zistenie skutočnosti čo najskôr na územie dožiadaného zmluvného štátu. Dožiadaný zmluvný štát vykoná všetky nevyhnutné administratívne opatrenia súvisiace s prijatím, transportom a ubytovaním misie a je zodpovedný za zaistenie bezpečnosti misie v čo najväčšej možnej miere počas jej pobytu na území pod jeho kontrolou.
12. Bez prejudikovania suverenity dožiadaného zmluvného štátu môže misia na zistenie skutočnosti priniesť na územie dožiadaného zmluvného štátu nevyhnutné vybavenie, ktoré možno používať výlučne na získavanie informácií týkajúcich sa otázky dodržiavania dohovoru. Ešte pred svojím príchodom misia oznámí dožiadateľnému zmluvnému štátu, aké vybavenie zamýšľa používať počas misie na zistenie skutočnosti.
13. Dožiadaný zmluvný štát musí vyvinúť všetko úsilie, aby zabezpečil pre misiu na zistenie skutočnosti možnosť hovoriť so všetkými relevantnými osobami, ktoré by mohli poskytnúť informácie týkajúce sa otázky dodržiavania dohovoru.
14. Dožiadaný zmluvný štát umožní misii na zistenie skutočnosti prístup do všetkých priestorov a zariadení pod jeho kontrolou, v ktorých by bolo možné očakávať získanie informácií týkajúcich sa otázky dodržiavania dohovoru. Dožiadaný zmluvný štát môže urobiť všetky opatrenia, ktoré považuje za nevyhnutné z hľadiska
  - a) ochrany citlivých zariadení, informácií a priestorov;
  - b) ochrany ústavných záväzkov, ktoré by mohol mať dožiadaný zmluvný štát s ohľadom na vlastnícke práva, policajné prehliadky a zhabanie majetku alebo iné ústavné práva;
  - c) fyzickej ochrany a bezpečnosti členov misie na zistenie skutočnosti.V prípade, že dožiadaný zmluvný štát urobí takéto opatrenia, vyvinie všetko úsilie, aby preukázal dodržiavanie dohovoru prostredníctvom alternatívnych spôsobov.
15. Ak sa zainteresované strany nedohodnú inak, misia na zistenie skutočnosti môže zostať na území predmetného zmluvného štátu najdlhšie 14 dní a na jednom konkrétnom mieste najviac sedem dní.
16. So všetkými dôvernými informáciami, ktoré sa nevzťahujú na záležitosť skúmanú misiou na zistenie skutočnosti, sa bude zaobchádzať ako s dôvernými informáciami.

17. Misia na zistenie skutočnosti oznámi prostredníctvom generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov konferencii zmluvných štátov alebo osobitnej konferencii zmluvných štátov výsledky svojich zistení.
18. Konferencia zmluvných štátov alebo osobitná konferencia zmluvných štátov posúdi všetky relevantné informácie vrátane správy predloženej misiou na zistenie skutočnosti. Môže požiadať dožiadaný zmluvný štát, aby v stanovenom čase prijal opatrenia súvisiace s predmetnou otázkou dodržiavania dohovoru. Dožiadaný zmluvný štát podá správu o všetkých opatreniach, ktoré prijal ako reakciu na túto žiadosť.
19. Konferencia zmluvných štátov alebo osobitná konferencia zmluvných štátov môže zainteresovaným zmluvným štátom navrhnúť spôsoby a prostriedky na ďalšie objasnenie alebo vyriešenie predmetnej záležitosti vrátane použitia vhodných postupov v súlade s medzinárodným právom. V prípade, že možno vzhľadom na okolnosti vyhlásiť, že dožiadaný zmluvný štát nemá predmetnú záležitosť pod kontrolou, konferencia zmluvných štátov alebo osobitná konferencia zmluvných štátov môže odporučiť vhodné opatrenia vrátane použitia kooperatívnych opatrení uvedených v článku 6.
20. Konferencia zmluvných štátov alebo osobitná konferencia zmluvných štátov vyvinie všetku snahu, aby urobila rozhodnutia uvedené v odsekoch 18 a 19 na základe konsenzu. V prípade, že to nie je možné, rozhodnutia sa prijímú dvojtretinovou väčšinou hlasov prítomných a hlasujúcich zmluvných štátov.

Článok 9

Vnútroštátne vykonávacie opatrenia

Každý zmluvný štát prijme všetky vhodné právne, administratívne a iné opatrenia vrátane trestných sankcií tak, aby zabránil a potlačil všetky činnosti, ktoré zmluvnému štátu zakazuje tento dohovor a ktoré by mohli vykonávať osoby pod jeho jurisdikciou alebo kontrolou alebo na území pod jeho jurisdikciou alebo kontrolou.

Článok 10

Urovnávanie sporov

1. Zmluvné štáty budú navzájom konzultovať a spolupracovať pri urovnávaní akýchkoľvek sporov, ktoré môžu vzniknúť pri uplatňovaní a interpretácii tohto dohovoru. Každý zmluvný štát môže predložiť takýto spor konferencii zmluvných štátov.
2. Konferencia zmluvných štátov môže prispieť k urovnaniu sporu akýmkoľvek prostriedkami, ktoré považuje za vhodné, vrátane ponúknutia svojich sprostredkovateľských služieb, vyzvania zmluvných štátov, ktoré sú stranami sporu, aby použili postup na urovnávanie sporov podľa vlastného výberu, a odporúčania časového rámca pre takýto dohodnutý postup.
3. Tento článok neprejudikuje ustanovenia tohto dohovoru týkajúce sa objasňovania dodržiavania dohovoru.

Článok 11

Konferencie zmluvných štátov

1. Zmluvné štáty sa budú pravidelne stretávať, aby posúdili akúkoľvek záležitosť týkajúcu sa aplikácie alebo vykonávania tohto dohovoru vrátane
  - a) fungovania a statusu tohto dohovoru;
  - b) záležitostí vyplývajúcich zo správ predložených na základe ustanovení tohto dohovoru;
  - c) medzinárodnej spolupráce a pomoci v súlade s článkom 6;
  - d) vývoja technológií na odstraňovanie protipechotných mín;
  - e) podaní zmluvných štátov na základe článku 8;
  - f) rozhodnutí týkajúcich sa podaní zmluvných štátov na základe článku 5.
2. Prvú konferenciu zmluvných štátov zvolá generálny tajomník Organizácie Spojených národov do jedného roka po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru. Nasledujúcu konferenciu bude

generálny tajomník Organizácie Spojených národov zvolávať každý rok až do prvej hodnotiacej konferencie.

3. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov zvolá osobitnú konferenciu zmluvných štátov za podmienok stanovených v článku 8.
4. Štáty, ktoré nie sú stranami tohto dohovoru, ako aj Organizácia Spojených národov, iné príslušné medzinárodné organizácie alebo inštitúcie, regionálne organizácie, Medzinárodný výbor Červeného kríža a relevantné mimovládne organizácie môžu byť pozvané na tieto konferencie ako pozorovatelia v súlade s dohodnutým rokovacím poriadkom.

Článok 12

Hodnotiace konferencie

1. Hodnotiacu konferenciu zvolá generálny tajomník Organizácie Spojených národov päť rokov po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru. Ďalšie hodnotiace konferencie zvolá generálny tajomník Organizácie Spojených národov, ak o to požiada jeden zmluvný štát alebo viac zmluvných štátov za predpokladu, že interval medzi hodnotiacimi konferenciami nebude v žiadnom prípade kratší ako päť rokov. Na každú hodnotiacu konferenciu budú pozvané všetky zmluvné štáty tohto dohovoru.
2. Cieľom hodnotiacej konferencie bude
  - a) zhodnotiť fungovanie a status tohto dohovoru;
  - b) zvážiť potrebu uskutočnenia a interval medzi ďalšími konferenciami zmluvných štátov uvedenými v článku 11 ods. 2;
  - c) rozhodnúť o podaniach zmluvných štátov na základe článku 5;
  - d) ak je to potrebné, prijať v záverečnej správe závery týkajúce sa uplatňovania tohto dohovoru.
3. Štáty, ktoré nie sú stranami tohto dohovoru, ako aj Organizácia Spojených národov, iné relevantné medzinárodné organizácie alebo inštitúcie, regionálne organizácie, Medzinárodný výbor Červeného kríža a relevantné mimovládne organizácie môžu byť pozvané na každú hodnotiacu konferenciu ako pozorovatelia v súlade s dohodnutým rokovacím poriadkom.

Článok 13

Zmeny

1. Zmluvný štát môže kedykoľvek po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru navrhnúť zmeny v dohovore. Každý návrh na takúto zmenu oznámi depozitárovi, ktorý ho rozošle všetkým zmluvným štátom a zistí ich názor, či by mala byť zvolaná pozmeňovacia konferencia na posúdenie tohto návrhu. Ak väčšina zmluvných štátov do 30 dní po jeho rozoslaní oznámi depozitárovi, že podporuje ďalšie posúdenie návrhu, depozitár zvolá pozmeňovaciu konferenciu, na ktorú pozve všetky zmluvné štáty dohovoru.
2. Štáty, ktoré nie sú zmluvnými štátmi tohto dohovoru, ako aj Organizácia Spojených národov, iné príslušné medzinárodné organizácie a inštitúcie, regionálne organizácie, Medzinárodný výbor Červeného kríža a relevantné mimovládne organizácie môžu byť pozvané na pozmeňovaciu konferenciu ako pozorovatelia v súlade s dohodnutým rokovacím poriadkom.
3. Pozmeňovacia konferencia sa uskutoční hneď po konferencii zmluvných štátov alebo hodnotiacej konferencii, ak väčšina zmluvných štátov nepožiada o ich konanie v skoršom termíne.
4. Každá zmena textu tohto dohovoru sa musí prijať dvojtretinovou väčšinou prítomných a hlasujúcich zmluvných štátov na pozmeňovacej konferencii. Depozitár oznámi každú takto prijatú zmenu zmluvným štátom dohovoru.
5. Zmena textu tohto dohovoru nadobudne platnosť pre všetky zmluvné štáty, ktoré ju prijali, na základe uloženia listiny o prijatí väčšinou zmluvných štátov dohovoru u depozitára. Pre každý zostávajúci zmluvný štát nadobudne platnosť v deň uloženia jeho listiny o prijatí.

Článok 14

Náklady

1. Náklady na uskutočnenie konferencií zmluvných štátov, osobitných konferencií zmluvných štátov, hodnotiacich konferencií a pozmeňovacích konferencií budú znášať zmluvné štáty a štáty, ktoré nie sú stranami tohto dohovoru, zúčastňujúce sa na uvedených konferenciách v súlade s príspevkovou, príslušne upravenou stupnicou Organizácie Spojených národov.
2. Náklady, ktoré vzniknú generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov na základe článkov 7 a 8, a náklady na misie na zistenie skutočnosti budú znášať zmluvné štáty v súlade s príspevkovou, príslušne upravenou stupnicou Organizácie Spojených národov.

Článok 15

Podpísanie

Tento dohovor vyhotovený v nórskom Osle 18. septembra 1997 bude otvorený na podpis v kanadskej Ottawe všetkým štátom od 3. do 4. decembra 1997 a v centrále Organizácie Spojených národov v New Yorku od 5. decembra 1997 až do nadobudnutia jeho platnosti.

Článok 16

Ratifikácia, prijatie, schválenie alebo prístup

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu štátov, ktoré ho podpísali.
2. Dohovor bude otvorený na prístup zo strany každého štátu, ktorý dohovor nepodpísal.
3. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe budú uložené u depozitára.

Článok 17

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobudne platnosť prvý deň šiesteho mesiaca po mesiaci, v ktorom bola uložená štyridsiata ratifikačná listina alebo listina o prijatí, schválení alebo prístupe.
2. Pre štát, ktorý ratifikačnú listinu alebo listinu o prijatí, schválení alebo prístupe uloží po dátume uloženia štyridsiatej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí, schválení alebo prístupe, nadobudne tento dohovor platnosť prvý deň šiesteho mesiaca po dátume, keď uložil svoju ratifikačnú listinu alebo listinu o prijatí, schválení alebo prístupe.

Článok 18

Predbežné plnenie

Každý zmluvný štát môže v čase ratifikácie dohovoru, jeho prijatia, schválenia alebo prístupu k nemu vyhlásiť, že bude pred nadobudnutím jeho platnosti predbežne plniť ustanovenia uvedené v článku 1 ods. 1 tohto dohovoru.

Článok 19

Výhrady

Články tohto dohovoru nepodliehajú výhradám.

Článok 20

Doba platnosti a vypovedanie dohovoru

1. Tento dohovor má trvalú platnosť.
2. Každý zmluvný štát má pri uplatňovaní svojej národnej suverenity právo tento dohovor vypovedať. Toto vypovedanie oznámi všetkým ostatným zmluvným štátom, depozitárovi a Bezpečnostnej rade Organizácie Spojených národov. Oznámenie o vypovedaní bude obsahovať plné vysvetlenie dôvodov, ktoré ho motivovali vypovedať dohovor.
3. Vypovedanie dohovoru nadobudne účinnosť až šesť mesiacov po doručení listiny o vypovedaní depozitárovi dohovoru. Ak je však v čase plynutia týchto šiestich mesiacov zmluvný štát

odstupujúci od dohovoru zapojený do ozbrojeného konfliktu, vypovedanie dohovoru nenadobudne účinnosť pred skončením tohto ozbrojeného konfliktu.

4. Vypovedanie tohto dohovoru zmluvným štátom sa v žiadnom prípade netýka povinnosti štátov pokračovať v plnení záväzkov prijatých na základe akýchkoľvek príslušných noriem medzinárodného práva.

Článok 21

Depozitár

Generálny tajomník Organizácie Spojených národov je týmto ustanovený za depozitára tohto dohovoru.

Článok 22

Autentické texty

Originál tohto dohovoru, ktorého texty v arabskom, čínskom, anglickom, francúzskom, ruskom a španielskom jazyku majú rovnakú platnosť, bude uložený u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Príloha
k č. 121/1999 Z. z.

CONVENTION
on the Prohibition of the Use, Stockpiling, Production and Transfer
of Anti-Personnel Mines and on their Destruction

Preamble

The States Parties,

Determined to put an end to the suffering and casualties caused by anti-personnel mines, that kill or maim hundreds of people every week, mostly innocent and defenceless civilians and especially children, obstruct economic development and reconstruction, inhibit the repatriation of refugees and internally displaced persons, and have other severe consequences for years after emplacement,

Believing it necessary to do their utmost to contribute in an efficient and coordinated manner to face the challenge of removing anti-personnel mines placed throughout the world, and to assure their destruction,

Wishing to do their utmost in providing assistance for the care and rehabilitation, including the social and economic reintegration of mine victims,

Recognizing that a total ban of anti-personnel mines would also be an important confidence-building measure,

Welcoming the adoption of the Protocol on Prohibitions or Restrictions on the Use of Mines, Booby-Traps and Other Devices, as amended on 3 May 1996, annexed to the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects, and calling for the early ratification of this Protocol by all States which have not yet done so,

Welcoming also United Nations General Assembly Resolution 51/45 S of 10 December 1996 urging all States to pursue vigorously an effective, legally-binding international agreement to ban the use, stockpiling, production and transfer of anti-personnel landmines,

Welcoming furthermore the measures taken over the past years, both unilaterally and multilaterally, aiming at prohibiting, restricting or suspending the use, stockpiling, production and transfer of anti-personnel mines,

Stressing the role of public conscience in furthering the principles of humanity as evidenced by the call for

a total ban of anti-personnel mines and recognizing the efforts to that end undertaken by the International Red Cross and Red Crescent Movement, the International Campaign to Ban Landmines and numerous other non-governmental organizations around the world,

Recalling the Ottawa Declaration of 5 October 1996 and the Brussels Declaration of 27 June 1997 urging the international community to negotiate an international and legally binding agreement prohibiting the use, stockpiling, production and transfer of anti-personnel mines,

Emphasizing the desirability of attracting the adherence of all States to this Convention, and determined to work strenuously towards the promotion of its universalization in all relevant fora including, inter alia, the United Nations, the Conference on Disarmament, regional organizations, and groupings, and review conferences of the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects,

Basing themselves on the principle of international humanitarian law that the right of the parties to an armed conflict to choose methods or means of warfare is not unlimited, on the principle that prohibits the employment in armed conflicts of weapons, projectiles and materials and methods of warfare of a nature to cause superfluous injury or unnecessary suffering and on the principle that a distinction must be made between civilians and combatants,

Have agreed as follows:

Article 1

General obligations

1. Each State Party undertakes never under any circumstances:
  - a) To use anti-personnel mines;
  - b) To develop, produce, otherwise acquire, stockpile, retain or transfer to anyone, directly or indirectly, anti-personnel mines;
  - c) To assist, encourage or induce, in any way, anyone

to engage in any activity prohibited to a State Party under this Convention.

2. Each State Party undertakes to destroy or ensure the destruction of all anti-personnel mines in accordance with the provisions of this Convention.

Article 2

Definitions

1. "Anti-personnel mine" means a mine designed to be exploded by the presence, proximity or contact of a person and that will incapacitate, injure or kill one or more persons. Mines designed to be detonated by the presence, proximity or contact of a vehicle as opposed to a person, that are equipped with anti-handling devices, are not considered anti-personnel mines as a result of being so equipped.

2. "Mine" means a munition designed to be placed under, on or near the ground or other surface area and to be exploded by the presence, proximity or contact of a person or a vehicle.

3. "Anti-handling device" means a device intended to protect a mine and which is part of, linked to, attached to or placed under the mine and which activates when an attempt is made to tamper with or otherwise intentionally disturb the mine.

4. "Transfer" involves, in addition to the physical movement of anti-personnel mines into or from national territory, the transfer of title to and control over the mines, but does not involve the transfer of territory containing emplaced anti-personnel mines.

5. "Mined area" means an area which is dangerous due to the presence or suspected presence of mines.

Article 3

Exceptions

1. Notwithstanding the general obligations under Article 1, the retention or transfer of a number of anti-personnel mines for the development of and training in mine detection, mine clearance, or mine destruction techniques is permitted. The amount of such mines shall not exceed the minimum number absolutely necessary for the above-mentioned purposes.

2. The transfer of anti-personnel mines for the purpose of destruction is permitted.

Article 4

Destruction of stockpiled anti-personnel mines

Except as provided for in Article 3, each State Party undertakes to destroy or ensure the destruction of all stockpiled anti-personnel mines it owns or possesses, or that are under its jurisdiction or control, as soon as possible but not later than four years after the entry into force of this Convention for that State Party.

Article 5

Destruction of anti-personnel mines in mined areas

1. Each State Party undertakes to destroy or ensure the destruction of all anti-personnel mines in mined areas under its jurisdiction or control, as soon as possible but not later than ten years after the entry into force of this Convention for that State Party.

2. Each State Party shall make every effort to identify all areas under its jurisdiction or control in which anti-personnel mines are known or suspected to be emplaced and shall ensure as soon as possible that all anti-personnel mines in mined areas under its jurisdiction or control are perimeter-marked, monitored and protected by fencing or other means, to ensure the effective exclusion of civilians, until all anti-personnel mines contained therein have been destroyed. The marking shall at least be to the standards set out in the Protocol on Prohibitions or Restrictions on the Use of Mines, Booby-Traps and Other Devices, as amended on 3 May 1996, annexed to the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects.

3. If a State Party believes that it will be unable to destroy or ensure the destruction of all anti-personnel mines referred to in paragraph 1 within that time period, it may submit a request to a Meeting of the States Parties or a Review Conference for an extension of the deadline for completing the destruction of such anti-personnel mines, for a period of up to ten years.

4. Each request shall contain:

- a) The duration of the proposed extension;
- b) A detailed explanation of the reasons for the proposed extension, including:
  - (i) The preparation and status of work conducted under national demining programs;
  - (ii) The financial and technical means available to the State Party for the destruction of all the anti-personnel mines; and
  - (iii) Circumstances which impede the ability of the State Party to destroy all the anti-personnel mines in mined areas;
- c) The humanitarian, social, economic, and environmental implications of the extension; and
- d) Any other information relevant to the request for the proposed extension.

5. The Meeting of the States Parties or the Review Conference shall, taking into consideration the factors contained in paragraph 4, assess the request and decide by a majority of votes of States Parties present and voting whether to grant the request for an extension period.

6. Such an extension may be renewed upon the submission of a new request in accordance with paragraphs 3, 4 and 5 of this Article. In requesting a further extension period a State Party shall submit relevant additional information on what has been undertaken in the previous extension period pursuant to this Article.

Article 6

International cooperation and assistance

1. In fulfilling its obligations under this Convention each State Party has the right to seek and receive assistance, where feasible, from other States Parties to the extent possible.

2. Each State Party undertakes to facilitate and shall have the right to participate in the fullest possible exchange of equipment, material and scientific and technological information concerning the implementation of this Convention. The States Parties shall not impose undue restrictions on the provision of mine clearance equipment and related technological information for humanitarian purposes.

3. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for the care and rehabilitation, and social and economic reintegration, of mine victims and for mine awareness programs. Such assistance may be provided, inter alia, through the United Nations system, international, regional or national organizations or institutions, the International Committee of the Red Cross, national Red Cross and Red Crescent societies and their International Federation, non-governmental organizations, or on a bilateral basis.

4. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for mine clearance and related activities. Such assistance may be provided, inter alia, through the United Nations system, international or regional organizations or institutions, non-governmental organizations or institutions, or on a bilateral basis, or by contributing to the United Nations Voluntary Trust Fund for Assistance in Mine Clearance, or other regional funds that deal with demining.

5. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for the destruction of stockpiled anti-personnel mines.

6. Each State Party undertakes to provide information to the database on mine clearance established within the United Nations system, especially information concerning various means and technologies of mine clearance, and lists of experts, expert agencies or national points of contact on mine clearance.

7. States Parties may request the United Nations, regional organizations, other States Parties or other competent intergovernmental or non-governmental fora to assist its authorities in the elaboration of a national demining program to determine, inter alia:

- a) The extent and scope of the anti-personnel mine problem;
- b) The financial, technological and human resources that are required for the implementation of the program;
- c) The estimated number of years necessary to destroy all anti-personnel mines in mined areas under the jurisdiction or control of the concerned State Party;
- d) Mine awareness activities to reduce the incidence of mine-related injuries or deaths;

e) Assistance to mine victims;

f) The relationship between the Government of the concerned State Party and the relevant governmental, inter-governmental or non-governmental entities that will work in the implementation of the program.

8. Each State Party giving and receiving assistance under the provisions of this Article shall cooperate with a view to ensuring the full and prompt implementation of agreed assistance programs.

Article 7

Transparency measures

1. Each State Party shall report to the Secretary-General of the United Nations as soon as practicable, and in any event not later than 180 days after the entry into force of this Convention for that State Party on:

- a) The national implementation measures referred to in Article 9;
- b) The total of all stockpiled anti-personnel mines owned or possessed by it, or under its jurisdiction or control, to include a breakdown of the type, quantity and, if possible, lot numbers of each type of anti-personnel mine stockpiled;
- c) To the extent possible, the location of all mined areas that contain, or are suspected to contain, anti-personnel mines under its jurisdiction or control, to include as much detail as possible regarding the type and quantity of each type of anti-personnel mine in each mined area and when they were emplaced;
- d) The types, quantities and, if possible, lot numbers of all anti-personnel mines retained or transferred for the development of and training in mine detection, mine clearance or mine destruction techniques, or transferred for the purpose of destruction, as well as the institutions authorized by a State Party to retain or transfer anti-personnel mines, in accordance with Article 3;
- e) The status of programs for the conversion or de-commissioning of anti-personnel mine production facilities;
- f) The status of programs for the destruction of anti-personnel mines in accordance with Articles 4 and 5, including details of the methods which will be used in destruction, the location of all destruction sites and the applicable safety and environmental standards to be observed;
- g) The types and quantities of all anti-personnel mines destroyed after the entry into force of this Convention for that State Party, to include a breakdown of the quantity of each type of anti-personnel mine destroyed, in accordance with Articles 4 and 5, respectively, along with, if possible, the lot numbers of each type of anti-personnel mine in the case of destruction in accordance with Article 4;
- h) The technical characteristics of each type of anti-personnel mine produced, to the extent known, and those currently owned or possessed by

a State Party, giving, where reasonably possible, such categories of information as may facilitate identification and clearance of anti-personnel mines; at a minimum, this information shall include the dimensions, fusing, explosive content, metallic content, colour photographs and other information which may facilitate mine clearance; and

- i) The measures taken to provide an immediate and effective warning to the population in relation to all areas identified under paragraph 2 of Article 5.

2. The information provided in accordance with this Article shall be updated by the States Parties annually, covering the last calendar year, and reported to the Secretary-General of the United Nations not later than 30 April of each year.

3. The Secretary-General of the United Nations shall transmit all such reports received to the States Parties.

Article 8

Facilitation and clarification of compliance

1. The States Parties agree to consult and cooperate with each other regarding the implementation of the provisions of this Convention, and to work together in a spirit of cooperation to facilitate compliance by States Parties with their obligations under this Convention.

2. If one or more States Parties wish to clarify and seek to resolve questions relating to compliance with the provisions of this Convention by another State Party, it may submit, through the Secretary-General of the United Nations, a Request for Clarification of that matter to that State Party. Such a request shall be accompanied by all appropriate information. Each State Party shall refrain from unfounded Requests for Clarification, care being taken to avoid abuse. A State Party that receives a Request for Clarification shall provide, through the Secretary-General of the United Nations, within 28 days to the requesting State Party all information which would assist in clarifying this matter.

3. If the requesting State Party does not receive a response through the Secretary-General of the United Nations within that time period, or deems the response to the Request for Clarification to be unsatisfactory, it may submit the matter through the Secretary-General of the United Nations to the next Meeting of the States Parties. The Secretary-General of the United Nations shall transmit the submission, accompanied by all appropriate information pertaining to the Request for Clarification, to all States Parties. All such information shall be presented to the requested State Party which shall have the right to respond.

4. Pending the convening of any meeting of the States Parties, any of the States Parties concerned may request the Secretary-General of the United Nations to exercise his or her good offices to facilitate the clarification requested.

5. The requesting State Party may propose through the Secretary-General of the United Nations the convening of a Special Meeting of the States Parties to consider the matter. The Secretary-General of the United Nations shall thereupon communicate this proposal and all information submitted by the States Parties concerned, to all States Parties with a request that they indicate whether they favour a Special Meeting of the States Parties, for the purpose of considering the matter. In the event that within 14 days from the date of such communication, at least one-third of the States Parties favours such a Special Meeting, the Secretary-General of the United Nations shall convene this Special Meeting of the States Parties within a further 14 days. A quorum for this Meeting shall consist of a majority of States Parties.

6. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties, as the case may be, shall first determine whether to consider the matter further, taking into account all information submitted by the States Parties concerned. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall make every effort to reach a decision by consensus. If despite all efforts to that end no agreement has been reached, it shall take this decision by a majority of States Parties present and voting.

7. All States Parties shall cooperate fully with the Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties in the fulfilment of its review of the matter, including any fact-finding missions that are authorized in accordance with paragraph 8.

8. If further clarification is required, the Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall authorize a fact-finding mission and decide on its mandate by a majority of States Parties present and voting. At any time the requested State Party may invite a fact-finding mission to its territory. Such a mission shall take place without a decision by a Meeting of the States Parties or a Special Meeting of the States Parties to authorize such a mission. The mission, consisting of up to 9 experts, designated and approved in accordance with paragraphs 9 and 10, may collect additional information on the spot or in other places directly related to the alleged compliance issue under the jurisdiction or control of the requested State Party.

9. The Secretary-General of the United Nations shall prepare and update a list of the names, nationalities and other relevant data of qualified experts provided by States Parties and communicate it to all States Parties. Any expert included on this list shall be regarded as designated for all fact-finding missions unless a State Party declares its non-acceptance in writing. In the event of non-acceptance, the expert shall not participate in fact-finding missions on the territory or any other place under the jurisdiction or control of the objecting State Party, if the non-acceptance was declared prior to the appointment of the expert to such missions.

10. Upon receiving a request from the Meeting of the States Parties or a Special Meeting of the States

Parties, the Secretary-General of the United Nations shall, after consultations with the requested State Party, appoint the members of the mission, including its leader. Nationals of States Parties requesting the fact-finding mission or directly affected by it shall not be appointed to the mission. The members of the fact-finding mission shall enjoy privileges and immunities under Article VI of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations, adopted on 13 February 1946.

11. Upon at least 72 hours notice, the members of the fact-finding mission shall arrive in the territory of the requested State Party at the earliest opportunity. The requested State Party shall take the necessary administrative measures to receive, transport and accommodate the mission, and shall be responsible for ensuring the security of the mission to the maximum extent possible while they are on territory under its control.

12. Without prejudice to the sovereignty of the requested State Party, the fact-finding mission may bring into the territory of the requested State Party the necessary equipment which shall be used exclusively for gathering information on the alleged compliance issue. Prior to its arrival, the mission will advise the requested State Party of the equipment that it intends to utilize in the course of its fact-finding mission.

13. The requested State Party shall make all efforts to ensure that the fact-finding mission is given the opportunity to speak with all relevant persons who may be able to provide information related to the alleged compliance issue.

14. The requested State Party shall grant access for the fact-finding mission to all areas and installations under its control where facts relevant to the compliance issue could be expected to be collected. This shall be subject to any arrangements that the requested State Party considers necessary for:

- a) The protection of sensitive equipment, information and areas;
- b) The protection of any constitutional obligations the requested State Party may have with regard to proprietary rights, searches and seizures, or other constitutional rights; or
- c) The physical protection and safety of the members of the fact-finding mission.

In the event that the requested State Party makes such arrangements, it shall make every reasonable effort to demonstrate through alternative means its compliance with this Convention.

15. The fact-finding mission may remain in the territory of the State Party concerned for no more than 14 days, and at any particular site no more than 7 days, unless otherwise agreed.

16. All information provided in confidence and not related to the subject matter of the fact-finding mission shall be treated on a confidential basis.

17. The fact-finding mission shall report, through the Secretary-General of the United Nations, to the

Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties the results of its findings.

18. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall consider all relevant information, including the report submitted by the fact-finding mission, and may request the requested State Party to take measures to address the compliance issue within a specified period of time. The requested State Party shall report on all measures taken in response to this request.

19. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties may suggest to the States Parties concerned ways and means to further clarify or resolve the matter under consideration, including the initiation of appropriate procedures in conformity with international law. In circumstances where the issue at hand is determined to be due to circumstances beyond the control of the requested State Party, the Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties may recommend appropriate measures, including the use of cooperative measures referred to in Article 6.

20. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall make every effort to reach its decisions referred to in paragraphs 18 and 19 by consensus, otherwise by a two-thirds majority of States Parties present and voting.

Article 9

National implementation measures

Each State Party shall take all appropriate legal, administrative and other measures, including the imposition of penal sanctions, to prevent and suppress any activity prohibited to a State Party under this Convention undertaken by persons or on territory under its jurisdiction or control.

Article 10

Settlement of disputes

1. The States Parties shall consult and cooperate with each other to settle any dispute that may arise with regard to the application or the interpretation of this Convention. Each State Party may bring any such dispute before the Meeting of the States Parties.

2. The Meeting of the States Parties may contribute to the settlement of the dispute by whatever means it deems appropriate, including offering its good offices, calling upon the States parties to a dispute to start the settlement procedure of their choice and recommending a time-limit for any agreed procedure.

3. This Article is without prejudice to the provisions of this Convention on facilitation and clarification of compliance.

Article 11

Meetings of the States Parties

1. The States Parties shall meet regularly in order to

consider any matter with regard to the application or implementation of this Convention, including:

- a) The operation and status of this Convention;
- b) Matters arising from the reports submitted under the provisions of this Convention;
- c) International cooperation and assistance in accordance with Article 6;
- d) The development of technologies to clear anti-personnel mines;
- e) Submissions of States Parties under Article 8; and
- f) Decisions relating to submissions of States Parties as provided for in Article 5.

2. The First Meeting of the States Parties shall be convened by the Secretary-General of the United Nations within one year after the entry into force of this Convention. The subsequent meetings shall be convened by the Secretary-General of the United Nations annually until the first Review Conference.

3. Under the conditions set out in Article 8, the Secretary-General of the United Nations shall convene a Special Meeting of the States Parties.

4. States not parties to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organizations or institutions, regional organizations, the International Committee of the Red Cross and relevant non-governmental organizations may be invited to attend these meetings as observers in accordance with the agreed Rules of Procedure.

Article 12

Review Conferences

1. A Review Conference shall be convened by the Secretary-General of the United Nations five years after the entry into force of this Convention. Further Review Conferences shall be convened by the Secretary-General of the United Nations if so requested by one or more States Parties, provided that the interval between Review Conferences shall in no case be less than five years. All States Parties to this Convention shall be invited to each Review Conference.

2. The purpose of the Review Conference shall be:

- a) To review the operation and status of this Convention;
- b) To consider the need for and the interval between further Meetings of the States Parties referred to in paragraph 2 of Article 11;
- c) To take decisions on submissions of States Parties as provided for in Article 5; and
- d) To adopt, if necessary, in its final report conclusions related to the implementation of this Convention.

3. States not parties to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organizations or institutions, regional organizations, the International Committee of the Red Cross and relevant non-governmental organizations may be invited to attend each Review Conference as observers in accordance with the agreed Rules of Procedure.

Article 13

Amendments

1. At any time after the entry into force of this Convention any State Party may propose amendments to this Convention. Any proposal for an amendment shall be communicated to the Depositary, who shall circulate it to all States Parties and shall seek their views on whether an Amendment Conference should be convened to consider the proposal. If a majority of the States Parties notify the Depositary no later than 30 days after its circulation that they support further consideration of the proposal, the Depositary shall convene an Amendment Conference to which all States Parties shall be invited.

2. States not parties to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organizations or institutions, regional organizations, the International Committee of the Red Cross and relevant non-governmental organizations may be invited to attend each Amendment Conference as observers in accordance with the agreed Rules of Procedure.

3. The Amendment Conference shall be held immediately following a Meeting of the States Parties or a Review Conference unless a majority of the States Parties request that it be held earlier.

4. Any amendment to this Convention shall be adopted by a majority of two-thirds of the States Parties present and voting at the Amendment Conference. The Depositary shall communicate any amendment so adopted to the States Parties.

5. An amendment to this Convention shall enter into force for all States Parties to this Convention which have accepted it, upon the deposit with the Depositary of instruments of acceptance by a majority of States Parties. Thereafter it shall enter into force for any remaining State Party on the date of deposit of its instrument of acceptance.

Article 14

Costs

1. The costs of the Meetings of the States Parties, the Special Meetings of the States Parties, the Review Conferences and the Amendment Conferences shall be borne by the States Parties and States not parties to this Convention participating therein, in accordance with the United Nations scale of assessment adjusted appropriately.

2. The costs incurred by the Secretary-General of the United Nations under Articles 7 and 8 and the costs of any fact-finding mission shall be borne by the States Parties in accordance with the United Nations scale of assessment adjusted appropriately.

Article 15

Signature

This Convention, done at Oslo, Norway, on 18

September 1997, shall be open for signature at Ottawa, Canada, by all States from 3 December 1997 until 4 December 1997, and at the United Nations Headquarters in New York from 5 December 1997 until its entry into force.

Article 16

Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval of the Signatories.
2. It shall be open for accession by any State which has not signed the Convention.
3. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

Article 17

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the first day of the sixth month after the month in which the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession has been deposited.
2. For any State which deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession after the date of the deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Convention shall enter into force on the first day of the sixth month after the date on which that State has deposited its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 18

Provisional application

Any State may at the time of its ratification, acceptance, approval or accession, declare that it will apply provisionally paragraph 1 of Article 1 of this Convention pending its entry into force.

Article 19

Reservations

The Articles of this Convention shall not be subject to reservations.

Article 20

Duration and withdrawal

1. This Convention shall be of unlimited duration.
2. Each State Party shall, in exercising its national sovereignty, have the right to withdraw from this Convention. It shall give notice of such withdrawal to all other States Parties, to the Depositary and to the United Nations Security Council. Such instrument of withdrawal shall include a full explanation of the reasons motivating this withdrawal.
3. Such withdrawal shall only take effect six months after the receipt of the instrument of withdrawal by the Depositary. If, however, on the expiry of that six-month period, the withdrawing State Party is engaged in an armed conflict, the withdrawal shall not take effect before the end of the armed conflict.
4. The withdrawal of a State Party from this Convention shall not in any way affect the duty of States to continue fulfilling the obligations assumed under any relevant rules of international law.

Article 21

Depositary

The Secretary-General of the United Nations is hereby designated as the Depositary of this Convention.

Article 22

Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

